

वातायन उलः। वायुः। गायत्री।

वा॒त आ वा॒तु भेष॒जं श॒म्भु म॒यो॒भु नो॒ हृ॒दे। प्र ण आ॒यू॒षि ता॒रिष॒त्॥ १०.१८६.०१

वातः- वायुः प्राण इत्याध्यात्मिके। शम्भु- शङ्करम्। नः- अस्माकम्। हृदे- हृदयाय। मयोभु- आनन्दकरम्। भेषजम्- आरोग्यम्। आ वातु- प्रापयतु। नः- अस्माकम्। आयूषि। प्र तारिषत्- प्रवर्धयतु ॥१॥

उ॒त वा॒त पि॒तासि॑ न उ॒त भ्रा॒तो॒त नः॑ स॒खा। स नो॒ जी॒वा॒त॒वे कृ॒धि॥ १०.१८६.०२

उत- अपि च। वात- प्राण। नः- अस्माकम्। पिता- जनकः। असि- भवसि। उत- अपि च। भ्राता- सोदरः। उत- अपि च। नः- अस्माकम्। सखा- मित्रम्। सः- तादृशस्त्वम्। नः- अस्मान्। जीवातवे- उज्जीवनाय। कृधि- कुरु ॥२॥

यद॒दो वा॒त ते गृ॒हे॒ऽमृ॒तस्य॑ नि॒धिर्हि॒तः। ततो॑ नो दे॒हि जी॒वसे॑॥ १०.१८६.०३

यददः- योऽसौ। वात- वायो प्राण। ते- तव। गृहे- सदने। अमृतस्य निधिः- अमृतसम्पत्। हितः- निहिता। ततः- तस्याः। नः- अस्मभ्यम्। जीवसे- उज्जीवनाय। देहि- यच्छ ॥३॥